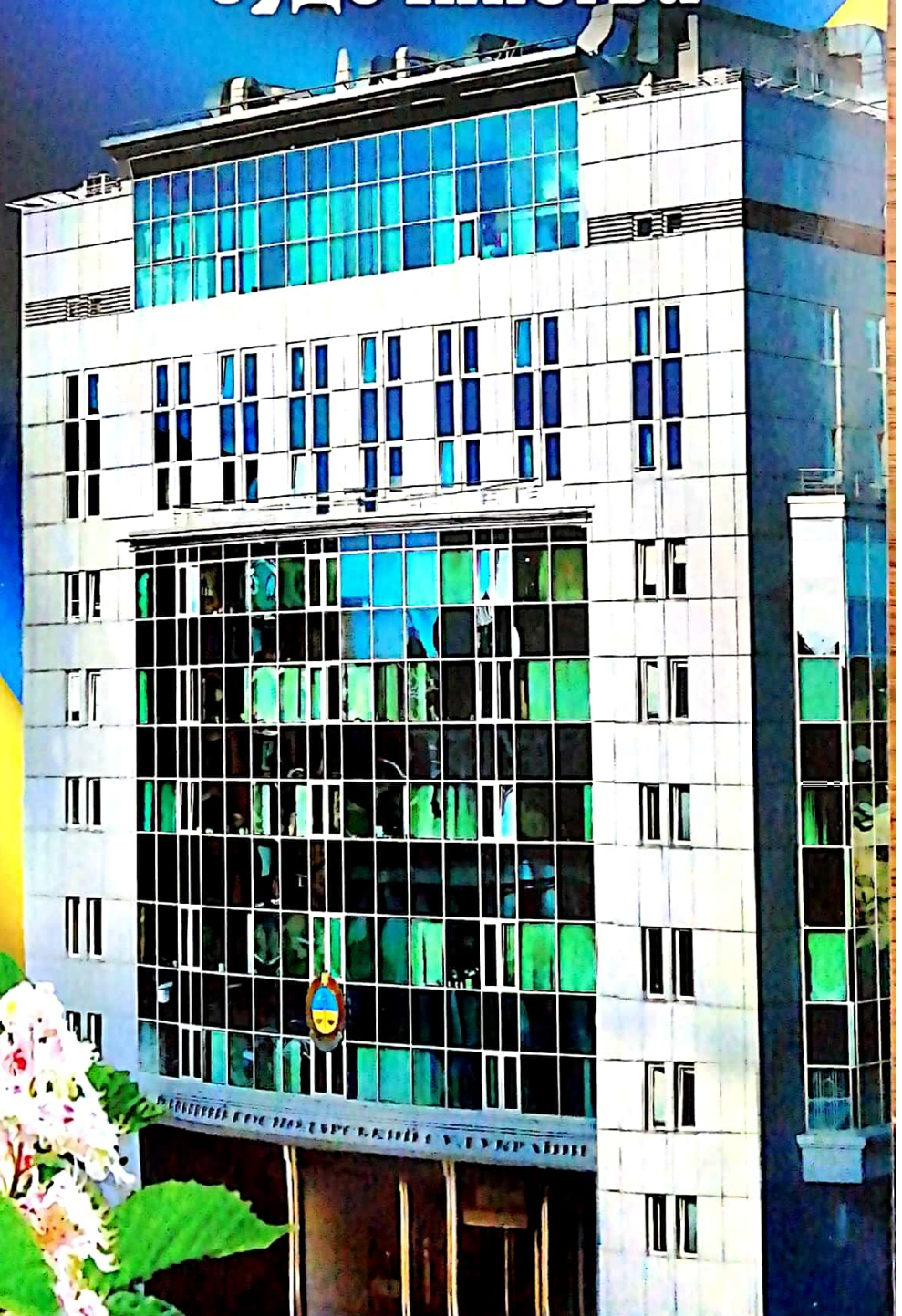

5-6 - 2016

Вісник господарського судочинства

Офіційний
друкований
орган
Вищого
господарського
суду України

Видавництво "Юрінком Інтер" пропонує

ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ

ВИКОНАННЯ СУДОВИХ РІШЕНЬ

ЗАКОНОДАВСТВО.
РОЗ'ЯСНЕННЯ.
СУДОВА ПРАКТИКА

Виконання судових рішень. Законодавство. Роз'яснення. Судова практика / за заг. ред. С. В. Шкляра. — Київ : Юрінком Інтер, 2017. — 668 с.

ISBN 978-966-667-676-7

У збірнику наводяться законодавчі та нормативно-правові акти щодо порядку виконання судових рішень. Йдеться про виконання судових рішень у цивільних, адміністративних, господарських та кримінальних справах. До кожного розділу надано роз'яснення та матеріали судової практики.

Збірник стане пригодною професійною юристам, правознавцям, членам громадських об'єднань, а також всім громадянам, які цікавляться порядком, практикою та особливостями, пов'язаними з виконанням судових рішень з тих чи інших категорій справ.

42

СУДОЧИНСТВО УКРАЇНИ

ПРАКТИКА ЗАСТОСУВАННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У ГОСПОДАРЬКОМУ СУДОЧИНСТВІ

Практика застосування законодавства у господарському судочинстві / за заг. ред. Б. Ю. Львова. — Київ: Юрінком Інтер, 2017. — 776 с.

ISBN 978-966-667-679-8

У збірнику вперше скомпільовані в єдиному переліку постанови Пленуму, правові позиції, інформаційні та оглядові листи Вищого господарського суду України. Збірник спрямований на висвітлення офіційних позицій Вищого господарського суду України щодо застосування окремих інститутів та процесуальних форм у господарському процесі, особливостей застосування у господарському судочинстві цивільного та господарського законодавства України, Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод та практики Європейського суду з прав людини. Слідить судової практики є базовим принципом, який охоплює правову визначеність, достатність та предметність регулювання господарських відносин.

42

З питань придбання звертайтеся:
04209, м. Київ, вул. Героїв Дніпра, 31-б
Тел./факс (44) 413-81-44, 411-69-08, 411-64-03, 412-36-18
E-mail: sales@yurinkom.kiev.ua http://www.yurinkom.com

ВІСНИК ГОСПОДАРЬКОГО СУДОЧИНСТВА

ОФІЦІЙНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН
ВИЩОГО ГОСПОДАРЬКОГО СУДУ УКРАЇНИ

Заснований у 1994 році

Видається шість разів на рік

Передплатний індекс 74156

5-6/2016

Свідоцтво

про державну реєстрацію № 10780 Серія KB
від 22.12.2005 р.

Засновник:

Вищий господарський суд України

Адреса редакційної колегії:

01016, м. Київ, вул. О. Копиленка, 6

Головний редактор:

Кравчук Г. А.

Видавець:

Видавнича організація
«Юрінком Інтер»

© Вищий господарський суд України, 2016

© Юрінком Інтер, 2016

Bulletin of Economic Legal Proceedings

Official publication of the Supreme
Economic Court of Ukraine

5-6/2016

Founded in 1994
Published six times per year
Subscription index: 74156

Certificate
of state registration № 10780,
series KV, 22.12.2005

Founder:
the Supreme Economic Court of Ukraine

Address of the Editorial Board:
01016, Kyiv, O. Kopylenko str., 6.
Chief Editor: G. A. Kravchuk

Publisher:
Publishing Agency 'Yurinkom Inter'.

© the Supreme Economic Court of Ukraine, 2016
© Yurinkom Inter, 2016

CONTENTS

Legislation and regulations

Decree of the President of Ukraine of 08.10.2016 № 439/2016 «On acknowledging with State Awards of Ukraine on the occasion of the Day of the Lawyer» (excerpt)..... 12

Decree of the President of Ukraine of 20.12.2016 № 562/2016 «On acknowledging with State Awards of Ukraine on the occasion of the Day of the Court» (excerpt) 13

The Law of Ukraine «On introducing amendments to some legislative acts of Ukraine» of 06.12.2016 № 1774-VIII..... 14

Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine of 11.01.2017 № 10 «On Amendments to the Resolutions of the Cabinet of Ministers of Ukraine and the recognition of invalid, the Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine of 25.10.2010 № 2042» 25

Report of Bohdan Lvov, the Chairman of the Supreme Economic Court of Ukraine on the Plenum of the Supreme Economic Court of Ukraine 03.02.2017 «On the progress of Economic Courts of Ukraine in 2016 and objectives for 2017» 26

Resolution of the Plenum of the Supreme Economic Court of Ukraine of 03.02.2017 № 1 «On the progress of Economic Courts of Ukraine in 2016 and objectives for 2017» 38

Resolution of the Plenum of the Supreme Economic Court of Ukraine of 03.02.2017 № 2 «On the implementation of Resolution of the Plenum of the Supreme Economic Court of Ukraine of 25.02.2016 № 1 «On the progress of Economic Courts of Ukraine in 2015 and objectives for 2016» 42

75! Congratulations! Prytyka Dmytro Mykytovych 43

Materials on the results of the conducted events

Information on the results of providing methodological consultations to the Economic Court of Kharkiv region. 48

Analytical materials

Kovalskiy D. V. On the obligation to make actions
On the recovery an amount
On the recovery of insurance 56

A Scientist's Page

Vavzhenchuk S. Y. IPO: The actual implementation in the theoretical and legal vacuum... 67

Bryntsev O. V. On the criteria for the distinction between judicial jurisdictions 71

Pryhuza P. D. Court fee: standards of the right to trial by the ECHR against national practice..... 76

Huivan P. D. Essential and temporal aspects of the operational methods of legal protection 86

Kot O. O. Derived a claim as a new tool to protect corporate rights 92

Medvid A. B. On the issue of restructuring the control mechanism provided in line with Protocol № 11 to the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms 97

Apanasenko K. I. Subject structure of legal relations regulated by the Law of Ukraine «On licensing system in the sphere of economic activity» 103

Melnyk S. B. Generalization of court practice to limit economic competition: 25 years of experience 113

Tepluk S. M. Proviso on Public Policy - grounds for refusal to recognize and enforcement a foreign arbitral award: approaches of international unified documents 118

Demchenko Y. O. Tendencies of development and peculiarities of legal regulation of property relations of economic entities in the sphere of industrial property; 124

Deledyvkа S. G. Agreement on the placement of advertising as a kind of an unnamed contract;..... 133

Lukomska O. B. Ways to protect corporate rights in a limited liability company: Realities and Prospects;..... 138

Korotun O. M. The high specialized courts: international experience and domestic projects 145

Chubar T. M. Peculiarities of practical application of set-off of counter homogeneous claims in the procedure for disposition 152

Honour to economic (arbitration) court system of Ukraine

Bozhok V. S. 163

Hreits K. V. 165

Dobroliubova T. V. 166

Chernov E. V. 168

ЗМІСТ

Законодавчий та нормативний матеріал	
Указ Президента України № 439/2016 від 8 жовтня 2016 р. (витяг) «Про відзначення державними нагородами України з нагоди Дня юриста».....	12
Указ Президента України № 562/2016 від 20 грудня 2016 р. (витяг) «Про відзначення державними нагородами України з нагоди Дня працівників суду».....	13
Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» № 1774-VIII від 06.12.2016 р.	14
Постанова Кабінету Міністрів України № 10 від 11.01.2017 р. «Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України та визнання таким, що втратило чинність, розпорядження Кабінету Міністрів України від 25 жовтня 2010 р. № 2042».....	25

Доповідь Голови Вищого господарського суду України Львова Б.Ю. на пленумі пленумі 03.02.2017 Вищого господарського суду України «Про підсумки роботи господарських судів України у 2016 р. та завдання на 2017 р.».....	26
Постанова пленуму Вищого господарського суду України № 1 від 03.02.2017 р. «Про підсумки роботи господарських судів України в 2016 р. та завдання на 2017 р.».....	38
Постанова пленуму Вищого господарського суду України № 2 від 03.02.2017 р. «Про хід виконання постанови пленуму Вищого господарського суду України від 25.02.2016 р. № 1 «Про підсумки роботи господарських судів України в 2015 р. та завдання на 2016 р.».....	42

75! Вітаємо! Притика Дмитро Микитович.....	43
Матеріали за результатами проведених заходів	
Інформація за результатами надання методичної допомоги Господарському суду Харківської області.....	48
Аналітичні матеріали	
Ковальський Д. В. Про зобов'язання вчинити дії Про стягнення суми Про стягнення страхового відшкодування.....	56

Сторінка вченого

Вавженчук С. Я. IPO: Фактична реалізація в теоретичному та нормативно-правовому вакуумі.....	67
Бринцев О. В. До питання про критерії розмежування судових юрисдикцій.....	71
Пригуза П. Д. Судовий збір: стандарти права на суд від ЄСПЛ проти національної практики.....	76
Гуйван П. Д. Сутнісні та темпоральні аспекти оперативних способів правового захисту.....	86
Кот О. О. Похідний позов як новий інструмент захисту корпоративних прав.....	92
Медвідь А. Б. До питання перебудови контрольного механізму, здійсненого згідно з протоколом № 11 до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.....	97
Апанасенко К. І. Суб'єктний склад правовідносин, урегульованих Законом України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності».....	103
Мельник С. Б. Узагальнення судової практики щодо обмеження економічної конкуренції: 25-річний досвід.....	113
Теплюк С. М. Застереження про публічний порядок — підстава для відмови у визнанні і виконанні іноземного арбітражного рішення: підходи міжнародних уніфікованих документів.....	118
Демченко Я. О. Тенденції розвитку та особливості правового регулювання майнових відносин суб'єктів господарювання в сфері промислової власності.....	124
Деледівка С. Г. Договір про розміщення реклами як різновид непоіменованого договору.....	133
Лукомська О. В. Шляхи захисту корпоративних прав у товаристві з обмеженою відповідальністю: реалії та перспективи.....	138
Коротун О. М. Вищі спеціалізовані суди: зарубіжний досвід і вітчизняні проекти.....	145
Чубар Т. М. Особливості практичного застосування зарахування зустрічних однорідних вимог у процедурі розпорядження майном.....	152

Гордість господарської (арбітражної) судової системи України

Божок В. С.	163
Грейц К. В.	165
Добролюбова Т. В.	166
Чернов Є. В.	168

*С. Г. Деледівка,
аспірант кафедри цивільного права і процесу
НАВС України,
директор адвокатського об'єднання «ЮСТЕМ»*

УДК 347.440.64

ДОГОВІР ПРО РОЗМІЩЕННЯ РЕКЛАМИ ЯК РІЗНОВИД НЕПОІМЕНОВАНОГО ДОГОВОРУ

У статті досліджуються питання класифікації договорів та такого виду класифікації як поіменовані та непоіменовані договори, обґрунтовується недостатня чіткість і точність визначення непоіменованого договору в науці цивільного права, на прикладі такого непоіменованого договору як договір про розміщення реклами демонструється наявність його часткової регламентації на рівні закону та підзаконних актів, пропонується ряд висновків для уточнення змісту та обсягу поняття непоіменованого договору.

Ключові слова: класифікація договорів, поіменований і непоіменований договір, договір про розміщення реклами.

Актуальність вибраної теми обґрунтовується тим, що визначення місця того чи іншого договору в системі та структурі зобов'язального права по-перше, впорядковує саму систему зобов'язального права, а по-друге, є методологічним способом визначення характеристик самих договорів. Необхідність теоретичних досліджень непоіменованих договорів обумовлюється також недостатньою повнотою їх правового регулювання та недостатньою чіткістю його визначень і класифікаційних характеристик.

Метою даної статті є розкриття сутності класифікаційного виду непоіменованого договору, проведення аналізу договірної конструкції розміщення реклами, а також надання пропозицій щодо уточнення змісту та обсягу поняття непоіменованого договору.

Як зазначає Н. С. Кузнецова [1, с. 397], категорія цивільно-правового договору належить до цих правових феноменів, роль і значення яких у впорядкуванні суспільних відносин, незважаючи на численні дослідження, й досі

залишаються недостатньо вивченими. Тому одним із визначальних способів встановлення місця відповідного договору в системі та структурі зобов'язального права є метод класифікації договорів. Питання класифікації договорів було предметом уваги багатьох представників науки цивільного права. Можна виділити роботи таких вчених як Т. В. Боднар, О. В. Дзера, Ю. О. Заїка, Н. С. Кузнецова, О. А. Підпригора, Є. О. Харитонов та інших.

Система зобов'язального або договірного права є відкритою системою і в структурі цивільного права України, і в контексті її взаємодій з іншими суспільними феноменами. Ця система має чітко визначену структурну побудову, що складається з відповідних елементів — інститутів відповідних договірних типів, зокрема купівлі-продажу, найму, робіт, послуг тощо. Функціональне призначення кожного елемента системи зобов'язального права, а саме відповідного договірного типу, полягає у повному і всебічному врегулюванні окремих видів ци-

вільно-правових відносин, а функціональним навантаженням цілої системи є збереження інтегративних зв'язків між інститутами окремих договірних типів, а також загальне регулювання статистики і динаміки цивільно-правових зобов'язань.

Система зобов'язального права за чинним цивільним законодавством побудована за принципом юридичної мети укладання договорів. Першу групу інститутів зобов'язального права становлять договірні типи відносин щодо передачі майна у власність — купівля-продаж, поставка, міна, дарування, рента, довічне утримання (догляд) та інші; другу групу становлять договори щодо передачі майна у користування — найм, прокат, лізинг, позичка; третю групу — договори щодо виконання робіт: підряд, у тому числі будівельний та побутовий, виконання науково-дослідних, конструкторських та технологічних робіт; до четвертої групи відносяться договірні типи надання послуг — загальні послуги, перевезення, експлуатація, зберігання, страхування, доручення, комісія, управління майном тощо. Розміщення в системі зобов'язального права інститутів позички, кредиту та банківського вкладу, розпорядження майновими правами інтелектуальної власності, комерційної концесії та спільної діяльності було здійснено не за юридичною метою укладання договору, а відповідно до змістовного виду суспільних відносин, які є предметом регулювання, що однак не впливає на загальне правило щодо методу групування інститутів єдиного зобов'язального права України.

Для найбільш повного з'ясування юридичної природи та характеристик того чи іншого договірного типу необхідно визначити його чітке місце в системі договорів або, іншими словами, в системі зобов'язального права. За нашою позицією це можна зробити за допомогою такого логіко-філософського методу як класифікація.

За І. В. Хоменком [2, с. 210], класифікація — це багатоступінчатий, послідовний поділ об'єкту поняття з метою систематизації, поглиблення і отримання нових знань щодо членів поділу. Результатом систематизації є система співпорядкованих понять — подільне поняття є родом, а нові поняття (члени поділу) є видами цього роду, видами видів і т. д. Найскладніші класифікації пропонуються наукою, яка за їх

допомогою фіксує результати своїх досліджень. В. С. Жеребкін [3, с. 59] визначає класифікацію як поділ предметів на класи, зроблений таким чином, що кожен клас займає стосовно інших класів точно визначене і міцно закріплене місце. При класифікації поділ відбувається не за будь-якою ознакою, а за найістотношою, такою, що визначає характер усіх основних ознак предметів, котрі класифікуються, і дає змогу встановити для кожного класу чітко визначене, постійне місце серед інших класів.

Для використання вибраного методу дослідження слід врахувати, що класифікація є операцією з об'єктом поняття, в результаті якої утворюється складна багатоступінчатая система родових, видових, підвидових та інших понять. Тому для будь-якого видового або одниничного поняття, в тому числі відповідного досліджуваного договірного типу, слід визначити відповідне йому родове поняття. Таким родовим поняттям є загальне поняття цивільних договорів, класифікація яких дасть змогу визначити і зрозуміти місце відповідного договірного типу в системі договірних прав.

Класифікація договорів була започаткована ще правом Стародавнього Риму, продовжена в епоху Середньовіччя та Відродження, притаманна юридичній науці будь-якого цивілізованого суспільства. Однак метою даної статті не є історія класифікації цивільно-правових та інших договорів, тому для досягнення її мети є сенс зупинитися на видах класифікації, що мають місце в науці цивільного права незалежної України.

За визначенням Ю. О. Заїки [4, с. 456], значення класифікації цивільних договорів полягає у тому, що, керуючись певними критеріями, ми можемо поділити договори на групи зі схожою правовою регламентацією, що дасть змогу удосконалити законодавство, кодифікувати його в потрібному напрямі. Отже, за даним визначенням правильність класифікації цивільних договорів і, як наслідок, правильність визначення місця того чи іншого договору в системі таких класифікацій є запорукою удосконалення законодавства. Далі професор Ю. О. Заїка наводить наступну класифікацію цивільних договорів: відплатні і безвідплатні, односторонні, двосторонні та багатосторонні, основні та додаткові (акцесорні), мінові та алеаторні, основні та попередні, а також класифіка-

ція договорів залежно від правових наслідків їх укладання, зокрема: на передачу майна, в тому числі у власність, господарське відання, або в користування; договори про виконання робіт; договори про передачу результатів творчої діяльності; договори про надання послуг; договори про спільну діяльність.

За спільною думкою С. М. Бервено та Р. А. Майданника [5, с. 322], здійснення класифікації договорів дає можливість не лише виділити основні риси чи істотні ознаки того чи іншого договору, а й визначити його місце в системі цивільно-правових відносин. Правильно побудована класифікація сприяє систематизації накопичених знань, забезпечує належне використання понять та термінів, усуває двозначність і неоднозначність мови науки.

Серед традиційних підстав і способів класифікації зазначеними авторами запропоновано кілька специфічних класифікацій договорів за різними критеріями, зокрема: 1) договори майнового і немайнового змісту; 2) договори вільні та обов'язкові; 3) договори, доступні всім учасникам обороту і доступні лише певній категорії учасників; 4) договори вільні у виробленні змісту і договори приєднання; 5) «чисті», змішані і комплексні договори; 6) договори поіменовані (у законі) і безіменні або непоіменовані (договори особливого роду, *sui generis*).

Отже, як було зазначено вище, аналіз наведених визначень класифікації дає змогу виявити властивості відповідної договірної конструкції, її особливості та типові риси, а також відмінності від інших договорів, визначити її місце в системі цивільно-правових відносин тощо.

Повертаючись до наведених договірних класифікацій, варто виділити такий класифікаційний вид як іменні і безіменні договори, або поіменовані та непоіменовані договори, оскільки визначення місця останніх в системі договірних прав, а отже і з'ясування їх юридичної природи та характеристик, викликає очевидну складність. Для аналізу понять поіменованих та непоіменованих договорів слід звернутися до наукових джерел.

Так, за позицією Ю. А. Заїки, безіменні договори безпосередньо законодавством не регулюються, але сторонами на практиці застосовуються. Подальший розвиток товарно-грошового обігу зумовлює появу нових за змістом цивільно-правових договорів, які поступово з безімен-

них перетворюються на іменні. Право повинно забезпечувати необхідний юридичний механізм регулювання тих договірних відносин, які з'являються в суспільстві у зв'язку з постійною еволюцією економічного розвитку.

Як зазначає С. О. Погрібний [6, с. 293], в сучасних умовах почала стрімко зростати кількість дослідницьких робіт у сфері вивчення договірних прав. У першу чергу науковці звернулися до дослідження нових видів договорів, не відомих попередньому законодавству.

Л. В. Мигалюк [7, с. 172] зазначає, що непоіменовані договори є такими, що не врегульовані законодавством. Неврегульованість не означає, що вони суперечать закону, а лише вказує на те, що сфери діяльності, в яких вони укладаються, не містять визначеної законодавством форми, а саме вимог щодо умов, крім, звичайно, істотних. Це є свідченням того, що суспільство постійно розвивається і його вимоги збільшуються, а укладання таких договорів є проявом ініціативи учасників і принципу договірної свободи.

За позицією І. Діковської [8, с. 260], для доктрини українського цивільного права характерним є розуміння непоіменованого договору як договору, не передбаченого актами цивільного законодавства, але такого, що відповідає його загальним засадам — ч. 1 ст. 6 Цивільного кодексу України (*danі* — ЦК України).

Отже, підсумовуючи викладені позиції авторів, можна визначити непоіменований договір як договір, можливість укладання якого прямо не передбачене в ЦК та інших актах цивільного законодавства, або який не містить визначеної законодавством форми, але який не суперечить загальним засадам цивільного законодавства, є проявом принципу договірної свободи, застосовується учасниками відносин на практиці і регулюється за правилами аналогії закону чи аналогії права.

Якщо тлумачити наведені визначення прямо і буквально, то непоіменований договір буде мати місце лише там і тоді, де і коли відсутнє будь-яке законодавче чи навіть підзаконне регулювання відповідних цивільних відносин. На практиці складно виявити таку ситуацію, а для уточнення змісту і об'єкту визначення непоіменованого договору є сенс розглянути договірну конструкцію розміщення реклами.

Відповідно до ст. 4 ЦК України, актами

цивільного законодавства є також інші закони України і, крім того, у визначених випадках акти Президента України, постанови Кабінету Міністрів України, акти інших органів державної влади України.

Як зазначено в ст. 16 Закону України «Про рекламу» [9], розміщення зовнішньої реклами проводиться на підставі дозволів, що надаються за типовими правилами. Типові правила розміщення зовнішньої реклами [10] (дати — Типові правила), що повністю відповідають статусу акта цивільного законодавства згідно зі ст. 4 ЦК України, визначають, що у разі прийняття керівником робочого органу рішення про встановлення пріоритету заявника на місце розташування рекламного засобу, заявник протягом трьох днів укладає договір на тимчасове користування цим місцем; протягом п'яти днів з дати прийняття керівником робочого органу рішення про встановлення пріоритету заявника на місце розташування рекламного засобу, продовження строку, на який встановлено значення пріоритет, заявник подає робочому органу копію укладеного ним договору на тимчасове користування місцем; відшкодування витрат, пов'язаних з демонтажем та монтажем рекламного засобу на новому місці здійснюється відповідно до договору з власником місця розташування рекламного засобу; плата за тимчасове користування місцем розташування рекламних засобів встановлюється у порядку, визначеному органами місцевого самоврядування, а місцем, що перебуває у державній або приватній власності, — на договірних засадах з його власником або уповноваженим ним органом (особою) тощо.

Таким чином, Типові правила, які, як було зазначено вище, є актом цивільного законодавства, врегульовують договірні відносини розміщення зовнішньої реклами, непрямо визначаючи деякі з істотних умов договору, зокрема предмет і ціну.

Порядок розміщення реклами в м. Києві [11] (дати — Порядок) містить більш докладні приписи щодо регулювання відповідної договірної конструкції. Щодо юридичної чинності Порядку точаться дискусії, однак він відповідає визначенню акта цивільного законодавства (принаймні до визнання його в судовому порядку нечинним та/або протиправним), оскільки,

як вказано в його преамбулі, виданий у випадку і в межах, встановлених законом. Хоча цей акт і не містить приблизного чи рекомендованого сторонам примірника договору, як і відсутній в ньому уніфіковані правила щодо його істотних умов, однак передбачена можливість укладання договору про надання у тимчасове користування місць для розміщення рекламних засобів, утримання місць розміщення рекламних засобів на об'єктах благоустрою, тимчасового зберігання демонтованих рекламних засобів, встановлена розгорнута формула обчислення плати за право тимчасового користування місцями, що перебувають у комунальній власності територіальної громади міста Києва для розповсюджувачів реклами, передбачена відповідальність у вигляді штрафів, пені та індексу інфляції, визначено зміст окремих додатків до договору тощо.

Тобто договір про розміщення реклами, виходячи з наведених вище визначень, не можна віднести до непоіменованих договорів. Можливість, а в деяких випадках і необхідність укладання його передбачена в актах цивільного законодавства. Ці акти містять певні вимоги до істотних умов договору, однак не відрізняються змістовністю, уніфікацією та компактністю. Більше того, подібні висновки справедливі не тільки до рекламних договорів, але і до більшості договірних типів, прямо не передбачених нормами Цивільного кодексу України, наприклад, договірних конструкцій про надання медичних, освітніх, аудиторських та інших послуг. Тим не менш, такий підвид класифікації договірних конструкцій як непоіменовані або безіменні договори, за переконанням автора, є важливим і для теорії, і для розвитку законодавства, і для практики правозастосування. Тому є необхідність у збереженні в теорії такого виду класифікації для більш глибокого вивчення договорів, що прямо не регулюються нормами кодифікованих законодавчих актів. Втім, для цього варто конкретизувати відповідні класифікаційні характеристики, що, на переконання автора, дозволять зробити викладені висновки цього дослідження.

Отже:

такий відносно новий вид класифікації цивільно-правових договорів як їх дихотомічних поділ на поіменовані та непоіменовані, або іменні та безіменні договори є важливим для

науки цивільного права в контексті більш глибокого вивчення договірних конструкцій, що прямо не регулюються нормами кодифікованих законодавчих актів;

до непоіменованих договорів доцільно відносити ті договори, укладання яких прямо не передбачене ЦК України, а не будь-якими актами цивільного законодавства.

Список використаних джерел

1. Кузнецова Н. С. Договір у механізмі регулювання цивільно-правових відносин. — Київ: ПРАТ «Юрид. практика», 2014. — С. 397—408.
2. Хоменко І. В. Логіка — юристам: підруч. — К.: Четверта хвиля, 1998. — С. 210.
3. Жеребкін В. С. Логіка: підруч. — Київ: Знання, 2006. — С. 59.
4. Бірюков І. А., Заїка Ю. О., Бичкова С. С. Цивільне право України. Загальна частина: підруч. / за ред. проф. І. А. Бірюкова, Ю. О. Заїки. — Київ: Алерта, 2014. — С. 456, 457, 459, 461.
5. Кузнецова Н. С., Беляневич О. А., Бервено С. М. Договірне право України. Загальна частина: навч. посіб. / за ред. О. В. Дзери. — Київ: Юрінком Інтер, 2008. — С. 322, 328, 364, 473.
6. Погірбний С. О. Вчення про цивільно-правовий договір. Правова доктрина України: у 5 т. — Т. 3. / Н. С. Кузнецова, О. С. Харитонов, Р. А. Майданик та ін.; за заг. ред. Н. С. Кузнецової. — Х.: Право, 2013. — С. 291—315.
7. Мигалюк Л. В. Місце та роль не поіменованих договорів у цивільному праві України // Університетські наукові записки. — 2011. — № 2 (38). — С. 172—176. [URL]: http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD
8. Діконська І. А. Поіменовані і непоіменовані договори у праві окремих країн // Приватне право. — 2013. — № 1. — С. 260—266. [URL]: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD_1&Image_file_name=PDF/prpr_2013_1_27.pdf.
9. Про рекламу: Закон України від 3 липня 1996 р. // Урядовий кур'єр. — 1996. — № 137—138.
10. Про затвердження Типових правил розміщення зовнішньої реклами: Постанова Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2003 р. № 2067 // Урядовий кур'єр. — 2004. — № 11.
11. Про затвердження Порядку розміщення реклами в м. Києві: Рішення Київської міської ради від 22 вересня 2011 р. № 37/6253 // Хрещатик, 2011. — № 151.

Дедецька С. Г. Договір о размещении рекламы как разновидность непоименованного договора.

В статье исследуются вопросы классификации договоров и такого вида классификации как поименованные и непоименованные договора, обосновывается недостаточная четкость и точность определения непоименованного договора в науке гражданского права, на примере такого непоименованного договора как договор о размещении рекламы демонстрируется наличие его частичной регламентации на уровне закона и подзаконных актов, предлагается ряд выводов для уточнения содержания понятия непоименованного договора.

Ключевые слова: классификация договоров, поименованный и непоименованный договор, договор о размещении рекламы.

Deledycka S. G. Agreement on the placement of advertising as a kind of an unnamed contract. The article examines the issues of determining the place of contractual types system of liability law in Ukraine, classification issues. Treaties and this type of classification as named and unnamed contract, substantiates the lack of clarity and the accuracy of certain unnamed civil agreement in science rights, on the example of the unnamed contract as a contract of advertising Demonstrates its partial regulation at the level of the law and regulations, proposed a number of conclusions to clarify the content of the concept unnamed contract.

Keywords: place of contractual types of obligations in the system the rights of Ukraine, the classification of contracts, and named unnamed contract contract about advertising.